

מועדי השבת בראשית

יום	ער"ש מוצ"ש	לר"ת
י-ם	17.39	18.50
ת"א	17.53	18.52
חיפה	17.44	18.50
ב"ש	17.56	18.52
אילת	17.49	18.50

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת בראשית - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	5.10 - 5.15
זמן הנחת תפילין	5.51 - 5.55
הנץ החמה (מישור)	6.41 - 6.45
הנץ החמה (הנראה)	6.45 - 6.51
ס"ז ק"ש מג"א	8.49 - 8.50
ס"ז ק"ש הגר"א	9.33 - 9.34
חצות היום	12.28 - 12.26
מנחה גדולה	12.58 - 12.57
שקיעת החמה	18.14 - 18.07
צאת הכוכבים ב'	19.04 - 18.57

דף יומי: בכורות כב - כח

מועדי השבת נח

יום	ער"ש מוצ"ש	לר"ת
י-ם	17.30	18.42
ת"א	17.45	18.43
חיפה	17.36	18.42
ב"ש	17.48	18.44
אילת	17.41	18.42

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת נח - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	5.15 - 5.19
זמן הנחת תפילין	5.56 - 6.01
הנץ החמה (מישור)	6.46 - 6.51
הנץ החמה (הנראה)	6.52 - 6.56
ס"ז ק"ש מג"א	8.50 - 8.52
ס"ז ק"ש הגר"א	9.35 - 9.36
חצות היום	12.26 - 12.25
מנחה גדולה	12.57 - 12.56
שקיעת החמה	18.06 - 17.59
צאת הכוכבים ב'	18.56 - 18.49

דף יומי: בכורות כט - לה

יו"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן
כתובת: רח' פאת השולחן 8, תל-אביב
טל: 03-5234063, פקס: 03-5234063
דוא"ל: smuladv@netvision.net.il

בס"ד

ענג שבת

פרשת בראשית - נח

כ"ח בתשרי התשפ"ז
(09.10.2026)

לעילוי נשמת שמואל בן גצל וינטה שפינקא ז"ל. יהי זכרו ברוך!

מעלת כתר תורה והעמל בה
(חלק מהכתוב הובא גם בשיעורו ברדיו קול ברמה)
בפרקי אבות (פרק ד') שנינו: "שלושה כתרם הם - כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות. וכתר שם טוב עולה על גביהן". חז"ל מלמדים אותנו הבדל יסודי ומהותי בין הכתרים הללו. כתר מלכות וכתר כהונה הם כתרם של ירושה או זכות אבות. אדם אינו יכול להחליט יום אחד שהוא נהיה כהן גדול או מלך, אם לא נולד למשפחה הנכונה. אולם, **כתר תורה אינו ירושה**. כפי שאמרו בגמרא (מסכת נדרים): "היזהרו בבני עניים, שמהם תצא תורה". התורה מונחת בקרן זוית, וכל הרוצה ליטול - יבוא ויטול.

התורה נקנית רק בעמל וביגיעה
רבים טועים לחשוב שלימוד התורה וההצלחה בו תלויים אך ורק בכישרון מולד או בזיכרון פנומנלי. אמת הדבר שישנם אנשים ברוכי כישרונות, אך המדד האמיתי אצל הקדוש ברוך הוא אינו הכישרון, אלא העמל. אדם יכול להיות בעל זיכרון חלש, אך אם הוא יושב, מתייגע, חוזר על לימודו פעם אחר פעם ומוסר את נפשו על התורה - הוא זה שיזכה לכתרה של תורה. התורה נקראת "תושייה" מפני שהיא מתישה כוחו של אדם (סנהדרין כו:). הקדוש ברוך הוא אינו מבקש מאיתנו להיות גאוני עולם מראש, הוא מבקש מאיתנו: **"אם בחוקותי תלכו"** - שתהיו עמלים בתורה.

תורה מעל ההיגיון והשפעתה על הנפש
כאשר אדם לומד תורה, הוא אינו עוסק בעוד חכמה אנושית. חכמות החול מפתחות את השכל, אך הן אינן משנות את פנימיותו של האדם; פרופסור למדעים יכול להיות אדם מושחת במידותיו. לעומת זאת, התורה הקדושה היא תורת חיים - היא מטרת הבריאה ומשנה את מהות הלומד. אור התורה שנכנס באדם מזכך אותו, מרומם את מידותיו ומקנה לו מבט של קדושה על העולם. ככל שהאדם קשור יותר לספר התורה ולהלכה הפסוקה, כך הוא זוכה להשראת שכינה ולסייעתא דשמיא בכל מעשה ידיו.

מורשת אבינו מן זמננו
זכינו לראות בעינינו את דמותו של אבי עזרת ראשי, מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל. סוד גדולתו לא היה רק הכישרון העצום שחנן אותו ה', אלא ההתמדה הבלתי נתפסת והעמל בכל רגע פנוי. גם ברגעים הקשים ביותר, כשהגוף כאב והיו טרדות ציבוריות קשות על צווארו, ברגע שפתח את הספר - שכח מכל העולם כולו ושקע באהבת התורה.

זהו הלימוד לדורנו: בדור השפע והטכנולוגיה, שבו ישנם כה רבים מסיחי דעת, המבחן הגדול שלנו הוא לקבוע עיתים לתורה באמת ובמסירות נפש. להקדיש זמן נקי מניידים ומטרדות, ולהתחבר לאור ההלכה והתורה. **ההבחנה בין אמונה מופשטת לאמונה מחייבת** הנקודה המרכזית בדברים היא ההבדל בין הצהרה כללית על מציאות הבורא ("אני מאמין בבורא עולם") לבין תפיסת האמונה ביהדות. על פי הגישה הזו, אמונה בבורא כשלעצמה אינה ייחודית ליהדות - שכן גם דתות אחרות ומאמינים מכל העולם מודים בקיומו של כוח עליון או בורא.

מרכזיותה של תורת ישראל ומצוותיה
הייחוד היהודי, לפי תפיסה זו, מבוסס על מעמד הר סיני ומתן תורה. האמונה היהודית אינה נעצרת בעצם קיומו של האל, אלא מחייבת הכרה בכך שהבורא נתן את התורה ומצוותיה לעם ישראל. לכן, אמונה שאינה מלווה בקבלת עול מצוות או בזיקה לתורה, נתפסת כחסרה או ככזו שמחטיאה את העיקר.

ביקורת על מסרים פופולריים במרחב הציבורי
ההתייחסות זו מותחת ביקורת על קמפיינים ושלטי חוצות המקדמים מסרי אמונה עמומים או "פרווה". הטענה היא שכשמפשטים את האמונה לסיסמה כללית בלבד, טשטוש הזהות והחובות הדתיות עלול להוביל לתפיסה רדודה של הזיקה ליהדות, במקום לעודד שמירת מצוות ולימוד תורה. יהי רצון שנוכח כולנו להגדיל תורה ולהאדירה, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות, ולזכות לברכה, לבריאות איתנה ולגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

הראשון לציון, הרב **דוד יוסף** שליט"א הרב הראשי לישראל

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
גדליה בן ר' שמעון הכהן **גרינברג** ז"ל
נפטר ב-ח' בחשוון תשנ"ג.
יהי זכרו ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
בן ציון מן (מנדלוביץ) ז"ל
שהקדיש את חייו למען הציבור
נפטר ב-כ"ט בתשרי תשע"ד. יהי זכרו ברוך!

מי שברך לחיילו צה"ל
מי שברך אבותינו
אברהם יצחק ויעקב,
הוא יברך את חילי צבא ההגנה לישראל
ואנשי כוחות הבטחון,
העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו,
מהלבנון ועד מדבר מצרים,
ומן הים הגדול עד לבוא הערבה
ובכל מקום שהם, בביטחה, באויר ובמים.
יתן יקוק את אוזנינו הקמים עלינו
נגפים לפניהם!
הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו
מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה,
וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.
ידבר שונאינו תחיתיהם,
ויעטרים בכתר ישועה ובעטרת נצחון.
ויקיים בהם הפתוב: כי יקוק אלהיכם ההלך עמכם,
להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם.
ונאמר: "אמן".

